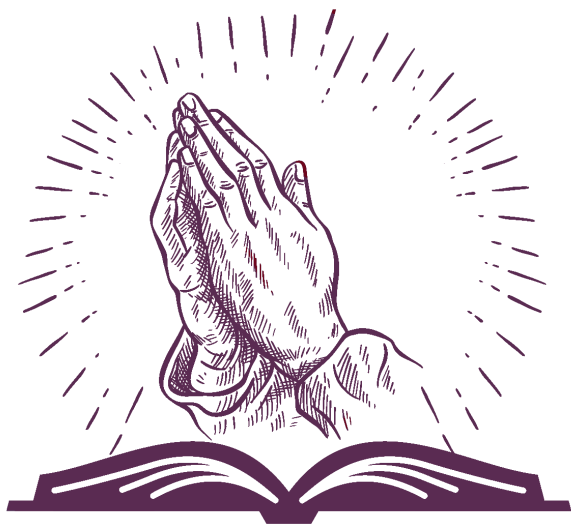

LUMINA SPERANȚEI

ZIAR CREȘTIN, NR. 2, 2022 (4)

Vara... câte amintiri din copilărie ne trezește acest cuvânt. În limba română, lexemul vara începe cu aceeași literă ca și cuvântul vacanță. Sunt aproape „sinonime”.

Zilele însorite, nopțile înstelate laolaltă cu norii grei de ploaie și curcubeul multicolor fac din acest anotimp o perioadă deosebită a anului.

Abundența de fructe și legume și vegetația luxuriantă de pe văi ne odihnesc privirea.

EDITORIAL

Vara e vacanță și e o perioadă plină până la refuz de activități.

Suntem dornici de odihnă după zilele monotone la birou sau după zăduful muncii de la câmp.

Odihna e binefăcătoare și revigorantă.

Avem nevoie de ea pentru a ne reface forțele cu care să mergem înainte.

Vara, de asemenea, e timpul pen-

tru munca asiduă în grădini, dar uneori mai găsim o fereastră pentru odihnă, binemeritată de trupul ostenit.

În alergarea continuă, în trecerea grăbită a vremii, în zborul succesiv al anotimpurilor este atât de așteptată o vară a sufletului.

Să-i organizăm sufletului nostru o vacanță, un sezon estival adevărat.

Are și el nevoie de o oază de odihnă.

Cu siguranță, suprasaturația informațională nu-i face bine. E suprasolicitat emoțional și psihologic.

Vara e vacanță...

În această vară, Dumnezeu așteaptă să ne ne facem măcar un pic de timp pentru a ne odihni sufletele.

Fie că acest anotimp minunat să ne aducă liniște și pacea de care avem atâta nevoie!!!

Dumitru Chitic

**Schimbarea
la față**

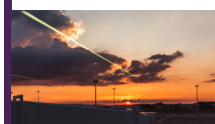
pag. 2

**Există viață
după moarte**

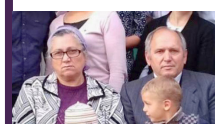
pag. 3

**Închideți
cerul**

pag. 4

**35 de ani orb și
acum văd**

pag. 4

SCHIMBAREA LA FAȚĂ A DOMNULUI ISUS

„După șase zile, Isus a luat cu El pe Petru, Iacov și Ioan, fratele lui, și i-a dus la o parte pe un munte înalt. El S-a schimbat la față înaintea lor; fața Lui a strălucit ca soarele, și hainele I s-au făcut albe ca lumina. Și iată că li s-a arătat Moise și Ilie, stând de vorbă cu El. Petru a luat cuvântul, și a zis lui Isus: „Doamne, este bine să fim aici; dacă vrei, am să fac aici trei colibe: una pentru Tine, una pentru Moise și una pentru Ilie”. Pe când vorbea el încă, iată că i-a acoperit un nor luminos cu umbra lui. Și din nor s-a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea Mea: de El să ascultați!” Când au auzit, ucenicii au căzut cu fețele la pământ, și s-au înspăimântat foarte tare. Dar Isus S-a apropiat, S-a atins de ei, și le-a zis: „Sculați-vă, nu vă temeți!” Ei au ridicat ochii, și n-au văzut pe nimeni, decât pe Isus singur.” Matei 17. 1 - 8

Evangelistul Matei ne relatează despre un eveniment din viața lui Isus Hristos care îmi provoacă un vizibil interes. Pentru un timp scurt, ucenicii s-au pomenit în Împărăția Fiului, după cum și le-a promis Învățătorul: „Adevărat vă spun că unii din cei ce stau aici nu vor gusta moartea până nu vor vedea pe Fiul omului venind în Împărăția Sa” (Mat. 16. 28). Deci acest caz îl putem considera o mică vizită

a ucenicilor în Împărăția lui Dumnezeu. Aici găsesc câteva principii despre Împărăția lui Dumnezeu:

„S-a schimbat la față înaintea lor”

Fiul Omului Și-a arătat slava Lui ucenicilor. Această slavă El a avut-o până la întrupare și o are acum stând la dreapta lui Dumnezeu. Dar și credincioșii Lui vor avea în Împărăția lui Dumnezeu un trup spiritual, nesupus putrezirii, după cum ne-a scris și ap. Pavel: „Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați, într-o clipă, într-o clipită din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii, și noi vom fi schimbați.

Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire” (1 Cor. 15. 52 - 53).

Totodată această schimbare la față a Domnului înaintea ucenicilor a fost pentru întărirea lor în credință, în adevărul că El este Domnul slavei.

„Este bine să fim aici”

Fericit de prezența lui Dumnezeu și a Fiului Său, Petru a exclamat aceste cuvinte: „Este bine!” pentru că „ferice de acela care va prânzi în Împărăția lui Dumnezeu!” (Luc. 14. 15) Și ap. Petru nici nu s-a gândit la sine însuși, să aibă și el vreo colibă, ci a vrut doar trei:

pentru Isus, Moise și Ilie. Iată unde „este bine”, acolo unde gândești să faci bine altuia.

„Cunoștința deplină”

Cum a recunoscut Petru pe profeții Domnului? În vremea noastră, cu tehnologiile avansate avem parte de foarte multă informație. Poți cunoaște vedete, spre exemplu, din fotografii, fără a te cunoaște cu ele personal. Dar cum poți recunoaște pe acela pe care nu l-ai văzut nici în fotografii, nici în realitate? Doar prin Duhul Domnului care ne cuprinde în cunoștința Sa. În împărăția lui Dumnezeu nu va fi nevoie se te învețe cineva, căci vei ști tot ce trebuie să știi.

Sărbătoarea Schimbării la față a Domnului datează de la începutul sec. al IV-lea, când împărăteasa Elena a zidit o biserică catolică pe muntele Tabor. Această sărbătoare începe să fie menționată în documente din prima jumătate a secolului al V-lea. În Apus, sărbătoarea Schimbării la față s-a generalizat mai târziu. Pentru cei care azi cred în Hristos această sărbătoare este ca o oază a speranței că vor ajunge după înviere să fie schimbați lângă Domnul Isus pentru o veșnicie. Iar pentru cei care încă nu au crezut așa vrea doar să le pun o întrebare: Tu nu ai dori să ajungi în Împărăția lui Dumnezeu cu un trup transformat?

Anatolie Severin

Cugetul este un legiutor și judecător, care judecă faptele omului, răsplătind binele și pedepsind răul.

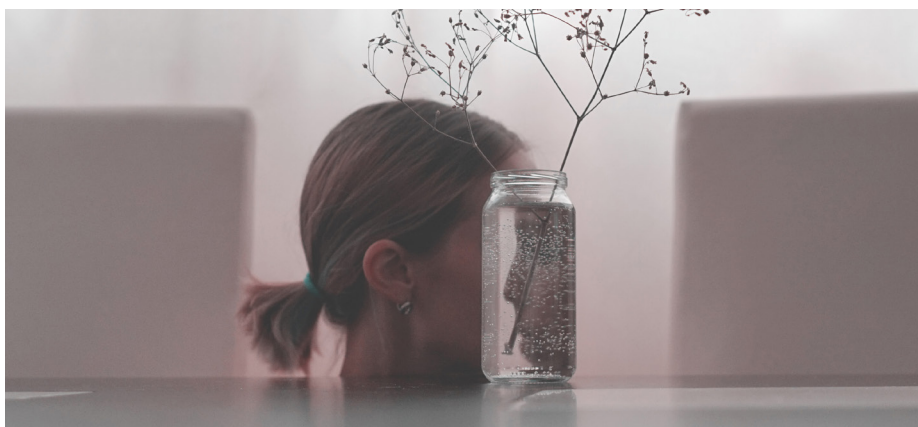
Cugetul este un învățător bun, care caută salvarea sufletului tău; el este un felinar pe calea ta. Ascultă de el. Grăbește-te să urmezi fără preget tot ceea ce el îți insuflă și vei fi fericit. Omul care își ascultă cugetul este liber de sentimentul fricii, el nu este tentat să se poticnească, este totdeauna direct, ferm și deschis. Un cuget vigilant este cea mai bună protecție împotriva viciilor lumii.

Mai bine e să ai un trup schimonosit, decât un cuget împovărat de păcate. Mai bine să trăiești în lipsuri, să fii batjocorit și dojenit de oameni, decât să ai un cuget murdar. Mai bine să mori singur, decât să-ți omori cugetul.

Mai bine să iei aminte la glasul cugetului tău, chiar dacă acesta te muștră, decât să primești laudă de la toată lumea. Un cuget murdar este mai groaznic decât un călău. Un om sărac cu cugetul curat este mai bogat decât cel care a dobândit milioane pătându-și cugetul.

Există trei judecăți: judecata

C U G E T U L

lumii, judecata cugetului și judecata lui Dumnezeu. Infractorul poate fugi de judecata omenească, dar judecata cugetului, și cu atât mai mult judecata lui Dumnezeu nu o va putea evita niciodată. Un om care se uită într-o oglindă prăfuită nu poate vedea murdăria de pe fața sa. La fel și cugetul prăfuit de greșeli mici nu poate vedea păcatele mari. Un cuget întinat este un judecător nedrept, care justifică pe cel vinovat și condamnă pe cel drept.

Vai de cel ce înăbușă glasul cugetului, care este glasul lui Dumnezeu în interiorul nostru,

și trece de partea prietenilor măgulitori. Un astfel de om adaugă păcat peste păcat, și glasul cugetului nu mai este în stare să pătrundă dincolo de grosimea lor. Omul nu mai aude judecata lui, nu mai simte suferința lui.

Aceasta este o insensibilitate groaznică! Liniște înainte de furtună... Oamenii care trăiesc în fărădelege și nu simt remușcarea cugetului sunt îngropați de vii și sortiți spre chinuri veșnice. Sufletul omului, care nu este muștrat de cuget, este asemeni unei ape stătătoare în care aleargă, înoată, se

tărăsc șerpi veninoși și tot felul de necurății. Însă, când păcătosul se va înfățișa la judecata lui Dumnezeu, liniștea lui sufletească iluzorie va fi spulberată în fața furtunii care se va dezvălui. Atunci de pe el va cădea masca fățarniciei și în sufletul său va începe să răsună cu toată puterea glasul cugetului, care a fost cândva stins. Cu o luciditate necruțătoare, el îi va aminti toate faptele rele și necinstite, care vor apărea în toată goliciunea lor. Atunci va fi zadarnică orice încercare de a face glasul cugetului să tacă. Aceste minute îngrozitoare de rușine și ocară nu se vor sfârși niciodată, ci vor fi începutul un chin veșnic. Păstrează-ți cugetul curat, căci de aceasta depinde soarta ta veșnică. Păzește-ți cugetul, studiind poruncile din Cuvântul lui Dumnezeu, și ele te vor învăța să cugeți la tot „ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă...” (Epistola către Filipeni 4. 8)

Vestitorul Adevărului 2005

EXISTĂ VIAȚĂ DUPĂ MOARTE!

Toți oamenii, mai curând sau mai târziu, sunt confrunțați cu moartea. Nici cei mai puternici împărați sau conducători de popoare nu s-au putut împotrivi morții. Nici cei mai mari savanți nu au putut să se ferească de ea și nici cei mai renumiți specialiști în ale medicinei nu au reușit să devină imuni în fața ei. Ea îi coboară pe toți deopotrivă în mormânt. Biblia spune: „Omul nu este stăpân pe suflarea sa ca s-o poată opri și nu are nici o putere peste ziua morții. În lupta aceasta nu este izbăvire” (Ecles. 8. 8) Totuși, oamenii se interesează așa de puțin de moarte.

Ce e moartea? Ce se întâmplă când mori? Ce urmează după moarte? Există un „dincolo” de pragul morții? Ce evidențe avem în privința aceasta? Cum este dincolo? Ce putem ști despre cei plecați? Cine se înșală: cei ce cred sau cei ce nu cred?

E curios, dar foarte semnificativ că într-un veac al necredinței, oameni de știință necrenincioși au ajuns să se intereseze și să facă cercetări amănunțite în ce privește existența vieții după moarte. Cei credincioși ne bazăm în totul pe afirmațiile Bibliei. Cuvântul lui Dumnezeu ne este de ajuns. Celorlalți le tre-

buie mărturii, evidențe. Ele le pot servi spre trezire, spre convingerea că totuși există o altă viață după viața aceasta.

Eu sunt conștient că în final, toți se vor convinge că există viață după moarte. Unii se conving acum și aici, iar alții se conving în primele secunde după moarte. Atunci și cei mai mari atei și chiar și cei ce critică această carte vor vedea că există, dar va fi prea târziu.

Am scris acest studiu cu dorința ca mulți să se convingă înainte de a fi prea târziu. E un mare har să ai siguranța

vieții veșnice. Atunci atât plăcerile cât și suferințele, comparându-le la dimensiunea eternității, le vezi mici și neînsemnate. Apostolul Pavel a scris: „Eu socotesc că suferințele din vremea de acum, nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare” (Rom. 8. 18). Când pozezi cu adevărat viața, nu te mai înspăimânți de moarte, căci știi unde mergi (2 Cor. 5. 1, 2).

Trecerea hotarului morții devine clipă dorită și mult așteptată spre a intra în Patria promisă. Numai atunci moartea este un câștig. Studiul acesta poate revoluționa gândirea ta și poate schimba în mod radical viațuirea ta.

Port în sufletul meu ruga către Dumnezeu ca El să dea multă lumină oricărui suflet în mâinile căruia va ajunge această carte. La dorul nostru după viață, există un corespondent: viața veșnică prin Hristos Isus, Domnul nostru. Ea este DARUL Lui Dumnezeu (Rom. 6. 23). Darul însă trebuie primit. Deci, tu ești cel ce-ți hotărăști soarta ta eternă. Tu alegi fericirea sau chinul pe veci.

Cuvânt înainte din cartea „Există viață după moarte”

Iulie 1983, Petru Popovici

Oricine iubește o floare e-aproape de-un sacru mister. Oricine se-oprește-n cărare s-asculte un glas de izvoare e-aproape, aproape de cer...

Oricine iubește seninul, când soarele urcă-n eter, oricine-și înalță suspinul, când licăre-n mare rubinul, e-aproape, aproape de cer...

Oricine pe munții albaștri privește granitul sever, oricine pe căi de sihaștri, străbate păduri de jugaștri, e-aproape, aproape de cer...

Dar cine-a primit îndurarea din rănilor blândului Miel, acela e frate cu floarea, cu râul, cu munții, cu marea, și-oriunde îl duce cărare, tot cerul, tot cerul e-n el!

Costache Ioanid

35 de ani orb și acum văd!

Am auzit odată despre un băiețel orb din naștere care a fost operat cu succes și, prin minune, și-a câpătat vederea. În perioada spitalizării mămică lui a avut grijă de el. După o perioadă, medicii i-au permis mamei să scoată pansamentul copilului, și prima lui exclamație de bucurie a fost: „Mămico, cât de frumoasă ești!” Asemenea acestui copil a fost și viața mea până la vârsta de 35 de ani. Mai jos voi însera povestea vieții mele.

Din copilărie eram curios mereu să cercetez lucrurile înconjurătoare și când eram de vreo 11 ani o mătușă (sora mamei) mi-a spus povestea unui bărbat care, tot privind la cer, a văzut odată pe Dumnezeu. De-atunci, îmi doream foarte mult să-L văd și eu pe Dumnezeu. Deseori am privit la cer, dar nu L-am văzut niciodată... Când a venit frumoasa vârstă a tinereții, m-am aflat în mocirla păcatului, la fel ca toți semenii mei. Mă gândeam la sensul vieții, însă nu vedeam ieșire din acel întuneric în care m-a adus păcatul. Este evident că niciun medic, niciun psiholog de pe pământ nu mă putea ajuta. Uneori veneau valuri de frământări, aducându-mi tot felul de gânduri rele, până și de sinucidere.

Apoi, la 25 de ani a început o nouă etapă a vieții mele, și anume viața de căsnicie. Dumnezeu mi-a dat o soție, cu care mă împăcam. Era bună și foarte răbdătoare. Ne-am bucurat de copiii care se nașteau în familie, dar nu-mi doream să aibă caracterul meu.

Am ajuns și la 35 de ani însă tot eram în întunericul și bezna fărădelegii. Deși de multe ori îmi era rușine și aveam remușcări cu privire la comportamentul meu, rămâneam ca mai înainte rob de

tot felul de păcate, care-mi provocau tot mai multe chinuri și neliniști sufletești. Dar Cineva mi-a văzut necazul meu, Isus este Numele Lui! El a venit printre oameni să fie Lumina lumii și mare a fost mila Domnului că a devenit și lumina mea. Misiunea Lui Isus pe pământ a fost să caute și să mântuiască ce era pierdut, să deschidă ochii orbilor și toți să vadă bunătatea lui Dumnezeu, prin Calea și Adevărul arătat oamenilor.

La această vârstă, o colegă de școală a soției ne-a propus să citim Biblia.

Am acceptat. Până atunci nu ținusem niciodată în mână această Carte sfântă. Cineva mi-a spus: „Aceasta este o Carte sfântă, iar autorul ei este Dumnezeu. Înainte de a citi roagă-L pe Dumnezeu să-ți descopere Adevărul.” Am căutat să fac cum mi s-a spus și minunea s-a întâmplat: am crezut în Dumnezeu citind chiar prima pagină din Biblie! Primul verset din primul capitol al Scripturii arată începutul creației: „La început Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.” Iar în versetul 3, scrie că „Dumnezeu a

zis: «Să fie lumină...»” Parcă un curent și un fior a trecut prin toată ființa mea. Am crezut că Dumnezeu există și că neapărat va răspunde pe cei ce-L caută. Nu mai aveam nevoie de basme și povești. Am început să-L descopăr personal pe Dumnezeu în Cuvânt, adică în Scriptură, în creația din jurul meu, și L-am simțit în cugetul meu. Treptat, această descoperire îmi aducea lumină și pace în sufletul meu neliniștit.

Am continuat să citesc Biblia rugându-mă, aveam multe întrebări, dar

cat genunchii și mi-am cerut iertare de la bunul Dumnezeu pentru tot trecutul meu. În inimă am primit mărturia că prin sângele lui Isus toate păcatele îmi sunt iertate. Apoi m-am ridicat de pe genunchi un om nou și hotărât să fiu până la sfârșitul vieții un credincios adevărat. Această bucurie o am în inimă până în prezent. Ea rămâne mereu pentru cel care își păstrează credința, până la întâlnirea cu Dumnezeu în veșnicie. După aproximativ opt luni s-a pocăit și soția, apoi pe rând și toți copiii noștri. Isus Hristos a spus că El este Lumina lumii. El poate vindeca orice orbire spirituală. Până în prezent, ne străduim împreună cu familia să umblăm în lumina Cuvântului Său și să vorbim cu bucurie despre această iertare și vindecare tuturor celor care ne înconjoară.

Prieteni, citiți și cercetați Sfintele Scripturi, căci numai Cuvântul lui Dumnezeu este adevărata lumină pe cărarea vieții fiecărui om. Dumnezeu ne poate vindeca sufletele de păcat, dăruindu-ne prin credință și pocăință o viață nouă și dreptul de a moșteni în veșnicie Împărăția Tatălui ceresc!

Doamne, Îți mulțumesc pentru a Ta iubire și lumină;

Pentru jertfa Ta pe cruce, pentru sângele vărsat și pentru mine;

Pentru sfânta înviere și cereasca Ta împărăție care vine.

Ajută-mă să fiu gata, gata de întâlnire în toate ascultând numai de Tine

Să răspândesc mireasma cunoașterii despre moștenirea ce ne așteaptă în Țara de lumină.

Nicolae Guzun

Pe data de 4 octombrie 1992 am ple-

„Închideți cerul...”

Când am auzit această expresie pentru prima dată, ceva din interiorul meu parcă s-a prăbușit.

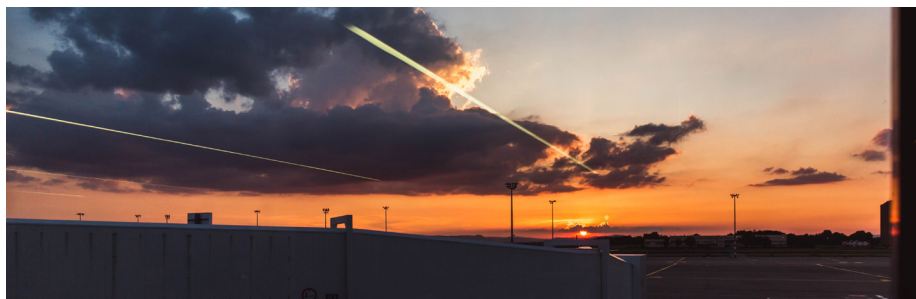
Cerul...

Dintotdeauna, el a purtat în sine o notă de mister, fiind nemărginit și nepătruns. El ne-a atras cu seninătatea albastrului de azur, cu norii pufoși care pluteau pe deasupra noastră, dincolo de forfota și zgomotul pământului. Cu apusuri de un roșu-aprins, el a îndrăgostit în sine romanticii fără speranță, care își croiau drum printre dealuri și stânci, pentru a savura această feerie.

Cerul...

El este cunoscut fiecărui prunc ce-și are ochii ațintiți spre zarea albastră în timp ce se plimbă în căruțul său pe străzile pavate. Privirea lor de parcă ar spune că ei văd ceva

ÎNCHIDEȚI CERUL...

mai mult, dincolo de albastrul azuriu sau stelele sclipitoare din noaptea. Și nu este de mirare că, multe secole la rând, primul lucru pe care îl făceau oamenii dis-de-diminează (când încă nu existau smartphone-urile), își ridicau privirea spre cer.

O, cerule, cerule... De ce astăzi, milioane de oameni, cu lacrimi în ochi și durere negrăită se roagă: „Închideți-l...”? De ce atâtea întrebări și suferințe nespuse se îndreaptă în sus? De ce, cerule, ești învinuit

pentru tot ceea ce se întâmplă?

Încă o dată îmi ridic privirea, plină de dor... O-o-o... Cerul meu drag... Tu totdeauna ai dat voință liberă fiecăruia. Privind fără glas fărădelegea oamenilor, tu doar tăceai, așteptând cu răbdare când ei, în sfârșit, își vor ridica privirea către tine și se vor lăsa de căile lor rele. Nu doar vor ridica capurile, ci se vor întoarce cu inima și vor recunoaște că există ceva mai frumos în lumea asta decât deșertăciunea și îngrijo-

rările pământești. Dar acum, tu taci din nou... Și chiar dacă te vor închide pentru avioane și rachete, tu vei rămâne deschis pentru fiecare inimă trudită, vei primi pe toți fiii și fiicele pierdute. Doar prin tine trece cărarea către Dumnezeu cel drept, care vede tot și va răsplăti fiecăruia după fapte, la vremea hotărâtă. El aude și știe tot ce se întâmplă. Totuși continuă să iubească pe toți fără excepție, și a avertizat că va veni o zi, când totul se va sfârși. Și atunci, nu cineva, ci Însuși Dumnezeu va închide cerul.

Scumpii mei... Împovărați de durere, obosiți de neputință și deznadejde: nu pierdeți timpul! Ridicați-vă privirea spre cer, cât timp mai este deschis!

(articol publicat în Ucraina în ziarul creștin «Два берега», în aprilie, la începutul războiului)

SECRETUL UNEI FAMILII FERICITE:

Fidelitate - inimă încrezută în soți.
Efort - umerii tatălui care duc sarcinile casei.
Refugiu - căminul casei unde găsești sprijin, ajutor și ești înțeles.
Iertare - greșeală acoperită cu dragoste.
Comunitate - nu mai există al meu și al tău, ci toate devin ale noastre.
Iubire - a fi gata să plătești ce ai mai scump pentru cel iubit.
Timp - priorități corecte pentru a acorda timp familiei.

Dumitru Diaconu

Răspunsuri pentru viața Isus Hristos

După căderea în păcat a primilor oameni, lumea a cunoscut durerea, suferința și moartea. Din cauza păcatului, toți oamenii sunt condamnați la piezarea veșnică. Însă nimeni să nu dispare! Dumnezeu a ales o soluție pentru salvarea omului. Această soluție este Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Citește cu atenție în Noul Testament despre Isus și vei vedea de ce oamenii din toate timpurile spun că au primit prin El salvarea de păcat și de mânia viitoare. Astăzi vei afla unele răspunsuri din Sf. Scripturi despre Isus Hristos.

1. Cine este Isus Hristos?

Isus este Fiul veșnic al lui Dumnezeu; Dumnezeu din Dumnezeu adevărat.

„El... este oglindirea slavei Lui și care ține toate lucrurile cu Cuvântul puterii Lui.” (Evr. 1. 3)

2. De ce l-a trimis Dumnezeu în lume?

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” (Ioan 3. 16)

3. De ce l-a pus Numele Isus?

Fiindcă Numele Isus înseamnă Mântuitor. Isus a venit să aducă oamenilor mântuirea. Un înger al domnului a spus lui Iosif, tatăl său, înainte de nașterea Lui:

„Ea (fecioara Maria) va naște un Fiu și-l vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.” (Matei 1. 21)

4. Cum au răspuns oamenii de atunci la învățătura și la minunile lui Isus?

Cei mai mulți erau uimiți, iar unii au ajuns și să creadă în El.

„Ei erau uimiți peste măsură de mult și ziceau: «Toate le face de minune.»” (Marcu 1. 37)

„...mulți au crezut în Numele Lui, căci vedeau semnele pe care le făcea.” (Ioan 2. 23)

5. De ce a fost pedepsit Isus cu moartea prin răstignire?

Deși, când a trăit Isus pe pământ, nu a făcut niciun păcat, oamenii L-au răstignit cu ură ca păcătos. Prin moartea Sa pe cruce, El a fost pedepsit în locul nostru pentru păcate.

„El a purtat păcatele noastre în trupul Său pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire; prin rănilor Lui ați fost vindecați.” (1 Petru 2. 24)

6. Ce s-a întâmplat cu Isus după moarte?

După trei zile a înviat, apoi după patruzeci de zile de la învierea Sa a fost înălțat la cer în slavă. Biblia spune că Isus mijlocește acum pentru noi înaintea lui Dumnezeu.

„Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi!” (Romani 8. 34)

Răspunsuri pentru Viața
(Va urma)

PSALMUL POCĂINȚEI

PSALMII 32. 1 - 5

1. Ferice de cel cu fărădelegea iertată și de cel cu păcatul acoperit!
 2. Ferice de omul căruiă nu-i ține în seamă DOMNUL nelegiuirea și în donul căruiă nu este viclenie!
 3. Gâtă vreme am tăcut, mi se topeau oasele de gemetele mele necurmăte,
 4. căci zi și noapte mâna Ta apăsa asupra mea; mi se usca vlagă cum se usucă pământul de seceta verii. (Oprire)
 5. ATUNCI ȚI-AM MĂRTURISIT PĂCATUL MEU ȘI NU MI-AM ASCUNS FĂRĂDELEGEA. AM ZIS: „Îmi voi mărturisi DOMNULUI FĂRĂDELEGELE!” (Oprire) ȘI TU AI IERTAT VINA PĂCATULUI MEU.

Contacte:

email: contact@luminasperantei.md

tel. +373 690 11 690

Comunitate pe Viber →

str. Piața Gării 3,
MD-2000, Chișinău,
Căsuța poștală nr. 13
REPUBLICA MOLDOVA

Dacă doriți să primiți periodic
ziarul în format electronic sau
tipărit, scrieți-ne la una
din adresele indicate!

Se editează din donațiile
credincioșilor!
Distribuire gratuită!
www.luminasperantei.md